

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5019

гр. София, 12.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **10667** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено Решение № 2623 от 18.04.2023 г., с което е уважено оспорването на К. О. П., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., и е отменено Решение № 43-ОК от 01.11.2022 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС.

С акта по същество на спора и съобразно изхода от него съдът е присъдил в тежест на ответника сторените в производството разноси за преводач и за съдебно.психиатрична експертиза.

Постъпила е молба от 17.05.2023 г. от ответника интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрк. П., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. Излага съображения, че съдебната експертиза е допусната служебно и без някоя от страните да поиска поставянето на въпроси, а разноските за преводачи в съдебното производство винаги оставали за сметка на съда.

Насрещната страна К. О. П., чрез адв. В. П., редовно уведомена на 31.05.2023 г. не взема становище по молбата.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред съда е било по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, образувано по жалба на К. О. П., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН],

гражданин на Н., срещу Решение № 43-ОК от 01.11.2022 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-20180 от 12.10.2022 г.

Към последващата молба на кандидата за закрила е било приложено Становище относно актуалното психологическо състояние на К. О. П., изготвено от психолог-психотерапевт. Част от доводите на кандидата в нея касаят влошеното му здравословно състояние, подкрепено със становището на психолог.

Както съдът изрично е посочил в мотивите на решението си, оспореното Решение № 43-ОК от 01.11.2022 г. на ДАБ съдържа изключително лаконични и лишени от конкретика мотиви относно твърденията на лицето за „преживян травматичен и кумулативен стрес“, подкрепени със становище от 07.09.2022 г. на д-р М. Д., а именно: „в този документ в никакъв случай не се изтъква, нито доказва по някакъв начин, че молителят страда от сериозно заболяване, което да се вземе предвид при оценката на това доказателство като относимо и съществено с оглед допускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила“.

За да провери твърденията на кандидата, както и законосъобразността на оспорения административен акт, с определение от 19.01.2023 г. съдът служебно е допуснал съдебно-психиатрична експертиза. Правно основание за проявената процесуална актувност на съда се съдържа в разпоредбата на чл.171, ал.2 от АПК. В определението си от 19.01.2023 г. съдът е посочил относима практика на СЕС и ЕСПЧ, която го мотивира да приеме, че здравословното състояние на кандидата е относимо към предмета на спора.

Фактът, че никоя от страните не е поискала допускане на експертиза не е основание за неизясняване на правния спор или за неприсъждане на разноски. Последните са гражданско-правна последица от съдебния спор и се възлагат в тежест на страната, която го е загубила. Ето защо и независимо от неформулирането на искане за експертиза, загубилата страна следва да понесе тежестта от сторените в производството разноски.

Вярно е, че предмет на спора е допустимост на последваща молба за закрила, но това не изключва възможността за събиране на всички допустими и относими доказателства. Административният орган също разполага с възможност за назначаване на експертиза (чл.49 АПК), но не се е възползвал от тази възможност за преценка на въпрос, за който не разполага със специални знания. Не може да се поддържа, че съдебната експертиза е потвърдила крайния извод на органа за липса на влошено здравословно състояние, тъй като оспореното Решение № 43-ОК от 01.11.2022 г. на ДАБ не съдържа такива мотиви.

От друга страна, неоснователни са доводите на молителя по приложението на чл.92 от ЗУБ като специален закон. Според Решение № 2868 от 25.03.2022 г. по адм. д. № 11240/2021 г., IV отд. на ВАС: „От анализа на нормата (чл.92 ЗУБ) е видно, че тя е създадена с цел защита правото на лицата, търсещи закрила, на достъп до правосъдие. За да се обезпечи това им право, жалбоподателите са освободени от заплащането на държавна такса за образуване на съдебно производство, за разноски за предоставена от съда правна помощ, за преводач и т.н. Независимо от това, оспорващите могат да направят разноски при заплащане на суми за експертните заключения, тогава когато не е налице изключението по изр. второ на [чл. 92 от ЗУБ](#), както и за адвокатско възнаграждение в случаите, когато не са поискали или не им е била предоставена

безплатна правна помощ. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноски, направени от оспорващата страна“.

Действително, в случая разноските са сторени от бюджета на съда и във връзка с необичайно развитие на съдебния спор, в който сравнително рядко се назначават експертизи, но това не означава, че загубилата спора страна не следва да възстанови сторените във връзка с него разноски (независимо дали от бюджета на съда или от насрещната страна). Не може да се приеме, че се касае за изолирана практика на настоящия състав на АССГ, доколкото са постановени и други съдебни актове в този смисъл, напр. Определение № 4555 от 07.06.2022 г. по адм. д. № 2180/2022 г. на АССГ, Решение № 5577 от 03.10.2022 г. по адм. д. № 8269/2022 г. на АССГ, Решение № 3198 от 10.03.2021 г. по адм. д. № 9616/2020 г., IV отд. на ВАС. Последното възлага разноските за експертиза на страната, загубила правния спор, поради което са неоснователни доводите на молителя, че сторените от бюджета на АССГ разноски следва да останат за сметка на съда. За осигуряване на правото на защита на молителя в двуинстанционно съдебно производство (чл.131 АПК) съдът намира, че този негов извод следва да бъде проверен чрез възможност за обжалване с частна жалба.

По изложените съображения съдът не намира основание за изменение на постановеното по делото решение в частта на разноските.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 17.05.2023 г. на ответника интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрк. П., с искане за изменение на постановеното по делото Решение № 2623 от 18.04.2023 г. в частта за разноските. Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: